

[Albrechtsen]

med i dag, som hr. Kent Kirk altså fortsætter, og som industriens ejere har iværksat en millionindsats for at få op at stå ude omkring.

Nu har vi været lidt inde på landbruget, men jeg vil godt spørge hr. Kent Kirk, om han ikke generelt må indrømme, at når Danmark siger nej til pakken, så er den juridiske situation simpelt hen den, at det er de nugældende traktater, de nugældende budgetter, de nuværende direktiver osv. osv., der fortsat gælder. Det er situationen. Industrien vil fortsat uhindret kunne eksportere til de andre EF-lande. På det punkt kan der ikke ske noget tilbageskridt. Hvad skulle det være for et tilbageskridt, hr. Kent Kirk? Der vil ikke blive indført handelshindringer bare for at straffe Danmark. Det er vel ikke det, hr. Kent Kirk mener. Sådan er det med industrien. Hvad er det for problemer?

Hr. Kent Kirk var inde på landbruget og måtte indrømme som et svar på hr. Gert Petersens spørgsmål, at der ikke rigtig er nogen substans i hr. Kent Kirks argument. Man laver ikke EFs landbrugsordninger om alene for at straffe Danmark. Det kan man simpelt hen ikke. Man kan ikke lave én landbrugspris for danske varer og én for de andre landes varer. Hvad er det for noget snak? Der er intet i det. Landbrugsordningerne bliver ikke saboteret og ødelagt bare for at ødelægge det danske landbrug. Det er og bliver noget snak.

Der bliver ikke de uoverskuelige økonomiske konsekvenser af pakken. Hvor er de hende, hvis man siger nej til pakken? Det, der er tale om, og som skal diskuteres, er de helt uoverskuelige politiske konsekvenser, der vil være, hvis man siger ja til pakken. Denne skrækkampagne er hysteri, det er grundlæggende fuldstændig usagligt.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

De Forenede Nationer har eksisteret i 40 år. Den ret, sikkerhedsrådet har til, når det drejer sig om trusler mod freden og sikkerheden, og de fem permanente medlemmer kan blive enige om det, at udstede bindende regler, som vi har accepteret, da vi underskrev De Forenede Nationers charter, er, så vidt jeg ved, blevet brugt to gange i løbet af de 40 år, så det er ikke noget voldsomt.

Her er der tale om en tilstand i forbindelse med EF, hvor der udstedes hundreder af retsregler årligt. Måske skulle man sige tusinder, så meget forstand har jeg ikke på det, men jeg ved i hvert fald, at hundreder udstedes årligt.

Det, hr. Maisted overser, er, at Europa-Parlamentet, hvis dette går igennem, skal til at deltage i lovgivningen. Rigtigt, at Ministerrådet har det sidste ord, som hr. Kent Kirk sagde til mig; det har jeg slet ikke benægtet. Jeg har sagt, at der er tale om en styrkelse af Europa-Parlamentets position. Man har introduceret det som et andetkammer, der skal sige ja eller nej til lovgivningen, og siger det nej, har det ikke totalt bremset den, men det har fået udsat den, og det er meget sværere at gennemføre den. Det kan man måske af andre grunde have sympati for, det benægter jeg slet ikke. Man kan bare ikke komme uden om, at Europa-Parlamentet dermed har fået en magt inden for lovgivningsproceduren, som Europa-Parlamentet ikke tidligere har haft.

Der er forskel på dette at blive hørt. At blive hørt betyder at blive afæsket sin mening, uden at det behøver at få konsekvenser. Her er der tale om, at sagen skal gå videre til Europa-Parlamentet, som kan godkende eller forkaste. Det kan også tie stille. Det betyder, at det godkender stiltiende. Det er noget helt nyt, og det er noget langt mere end at blive hørt. Vi har eksempler fra forfatningshistorien på, at lovinitiativet har ligget ét sted, og så har parlamentet ikke kunnet foretage sig andet end at sige ja eller nej til den pågældende lovgivning. Og vi har ikke sagt, at sådanne parlamenter var totalt magtesløse.

Andre har svaret på det dér med, at det er en politisk proces, hvis Danmark bliver lukket ude. Ja men så skulle man via en politisk proces lukke Danmark ude fra landbrugsordningerne. Den tror vi ikke på.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KrF):

Med interesse har jeg lyttet til hr. Gert Petersens frygt for, at en demokratisk valgt forsamling får mulighed for at udtale sig. Hr. Gert Petersen var ikke i sit sidste, men i sit næstsidste indlæg inde på, at EF-Parlamentet har en faktisk vetoret. Det, der sker, når Parlamentet udtaler sig, er, at man kan risikere